

מס' א' בין, ואודען לוֹן מה דאיינון בעאון. וכל חרשין וקוסמיין דעלמא על ההוא פתורא הוּו, ובגין כה אקרי שמא דאתרא ההוא פתורא. דהכי קורין בארים גערימ לשלחן פתורא.

פתח ואמר (שמות כה) ועשית שלחן עצי שטים וגוו'. וכתיב (שמות כה) ונתת על השלחן לחם פנים וגוו'. כל איינון מאני קידשא, בעא קידשא בריך הוּא למעבד קמיה, לאמשכא רוחא קדישא מעילא לחתא. ההיא רשע דבלעם, היה מסדר הבי לסתרא אחרא. והוה מסדר שלחן, ונחמא דאקרי לחם מגואל, כמה דאתמר. דהכי איזיל סטר אחרא בתר קדושה, פקור בתר בני נשא. ושלהמה מלפआ צווה ואמר, (קהלת ב) כי מה האדם שיובא אחרי המלך את אשר כבר עשהゴ. וזה (קס"ה) אמר קרא דא.

תא חזוי, כתיב (שופטים ה) יי' בצאתך משער בצעך משדה אדום ארץ רעשה וגוו'. בשעתא דבעא קידשא בריך הונא למייב אורייתא לישראל, אול זומין להו לבני עשו, ולא קבלוּה. כמה דאת אמר (דברים לג) יי' מסיני בא וזרח משער למו, ולא בעו לקבלה. אול לבני ישמעאל, ולא בעו לקבלה, דכתיב הופיע מהר פארן. כיון דלא בעו, אהדר לוֹן לישראל, הבי תנין.

השׁתָּא איתך לשאלתך, והא **תְּגִיבֵּן** דילית חטאך כה בר נש
מדקדק דיווקין דאוריתא, וישאל שאלותו
לאנחרא מלאו. האי קרא לא אתишבא, ואית לשאלתך.
קודשא בריך הוא כה אול לשביר, למאן נביאה דלהון
אתגלי. וכד אול לפארן, למאן נביאה דלהון אתגלי. אי
תימא דאתגלי לכלהו, לא אשכחן דא לעלמיין. בר
ליישר אל בלחוּדייהו, ועל ידי דמשה. והא אמר דהכ'י
מבעי קרא למימר, יי' לסיני בא, וזרח לשעיר למו,
הופיע להר פארן, מהו משער למו, ומהו מהר פארן.
כלא אית למנדע ולאסתכלא, והא שאלגנא, ולא
שמענא, ולא ידענא.

כה אתה רב' שמעון, אתה ושאל מלחה במלקדמין,
אמר לייה הא שאלתא דא אתאמרת. יי' מסיני בא:
כמה דאת אמר (שמות יט) הגה א_nci בא אליך בעב הענן,
ומסיני בא ואתגלי עלייהו. וזרח (דף קצ"ב ע"ב) משער למו,
מה מה דאמרו בני שעיר, דלא בעאן לקבלה, מהאי,
אנחר לוֹן ליישר אל, ואוסף עלייהו נהוֹרָא ותביבו סגיא.
אוף הַכִּי, הופיע ואנחר לישר אל מהר פארן, כמה
דאמרו בני פארן, דלא בעו לקבלה, מהאי. אוסףו
ישראל חביבו ונהיירו יתר בדקא יאות.

ומה דשאלת על ידך דמאן אתגלי עלייהו. (תא חוו) (ר' י"ח

ע"ב, ר"ע, ר"יט ע"א) רֹזֵא עַלְהָ אִיהוּ, וְאַתְגָּלֵי מֶלֶה עַל יִדְךָ. אֲוֹרִיִּתָּא נְפֻקָּת מְרוֹזָא עַלְהָ אִיהוּ, דְּרִישָׁא (ס"א קידישא) דְּמַלְכָא סְתִימָא, כִּד מְטָא לְגַבֵּי דְּרוֹעָא שְׁמַאלָא, (ס"א ימינו) חַמָּא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהוּא דְּרוֹעָא, דְּמָא בִּישָׁא דְּהַהוּ מַתְרִיבִי מַתְמָן. אמר, אַצְטְרִיךְ לֵי לְבָרְרָא וְלְלִבְנָא דְּרוֹעָא דָא. וְאֵלָא יִמְאִיךְ הַהוּא דְּמָא בִּישָׁא, יִפְגִּים כֹּלָא. אַבָּל אַצְטְרִיךְ לְבָרְרָא מְהֻכָּא כֹּל פְגִימָו.

מָה עֲבָד. קְרָא לְסְמָאֵל, וְאַתָּא קְמִיה, וְאָמָר לֵיה תְבָעֵי אֲוֹרִיִּתָּא דִילִי. אמר, מָה בְּתִיב בָּה. אָמָר לֵיה, לֹא תַרְצָח. דְלִיג קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְרָ דְאַצְטְרִיךְ. אמר חַס וְשָׁלוּם, אֲוֹרִיִּתָּא דָא דִילִיךְ הִיא, וְדִילִיךְ יִהָא, לֹא בְּעִינָא אֲוֹרִיִּתָּא דָא. אֲתִיב וְאַתְחַבֵּן קְמִיה, אָמָר מַאֲרִיה דְעַלְמָא, אֵי אַתְ יִהָבָה לֵי, כֹּל שְׁלַטְנוּ דִילִי אַתְעַבָּר, דְהָא שְׁלַטְנוּ דִילִי עַל קְטוֹלָא אִיהוּ, וְקָרְבֵּן לֹא יִהָוֹן וְשְׁלַטְנוּ דִילִי עַל כְּבָא דְמַאֲדִים, אֵי הַכִּי כֹּלָא אַתְבָּטֵל מַעַלְמָא. מַאֲרִיה דְעַלְמָא, טֹול אֲוֹרִיִּתָּה, וְלֹא יִהָא חַוְלָקָא וְאַחֲסָנָא לֵי בָה. אַבָּל אֵי נִיחָא קְמָה, הָא עַמָּא בְּנוֹי דִיעָקָב, לוֹן אַתְחֹזֵי. וְאִיהוּ חַשִּׁיב דְהָא דְלִטְוָרָא אָמָר עַלְיָהוּ. וְדָא הוּא וּזְרָח מִשְׁעִיר לִמּוֹ, מִשְׁעִיר מִמְשָׁבֵךְ בְּהֹרָא לוֹן לִישְׂרָאֵל. אמר סְמָא"ל וְדָא, אֵי בְּנוֹי דִיעָקָב יִקְבְּלוּן דָא, יִתְעַבְּרוּן מַעַלְמָא, וְלֹא יִשְׁלְטוּן לַעֲלָמִין.

אתיב ליה כמה זמגין, ואמר דא, ואמר ליה אנט בוכרא, ולך אתחזי. אמר ליה, הא ליה בכירותא דילוי, והא אזדבן ליה, ואנא אודיתו.

אמר ליה הואל ולא בעית למھויך לך בה חולקא, את עבר מנה בכלא. אמר יאות. אמר ליה, הואל וכלה, הבלי עיטה, איך אעביד דיקבלון לה בגין דיעקב דאת אמר. אמר ליה מאיריה דעלמא, אctrיך לשחדא לוזן, טול גהורא מגהירו דחילי שמיא, והב עלייהו, ובדא יקבלון לה, והא דילוי יהא בקדמיתא. אפשר מניה גהирו דחיפיא עלייה, ויהב ליה, למיהב לוזן לישראל, הדא הוא דכתיב וזרח משער למו. משער ממש, דא סמא"ל. דכתיב (ויקרא טז) ונשא השער עליו. למו לישראל.

כיוון דבעיר דא, ואעבר דמא בישא מדרועא שמאלא, אהדר לדروعא ימינה (ס"א שמאלא) חמא בייח אוף הבי, אמר הבי נמי אctrיך לבקייא, מדקמא בישא, דروعא דא. קרא לרה"ב אמר ליה, תבעי את אוריתא דילוי. אמר ליה, מה בתיב בה. דיליג ליה, ואמר לא תנאף. אמר ווי אי ירותא דא יחסין לי קודשא בריך הויא, ירותא בישא, דית עבר בה כל שלטני, הדא ברכתא דמייא בטילנא, ברכתא דנוגי ימא, דכתיב (בראשית א) פרו

וּרְבוֹ וְגֹ'. וַכְתִּיב (בראשית יז) וַהֲפֵרִיתִי אֶתְךָ וַהֲרֵבִיתִי אֶתְךָ וְגֹ'. וַכְתִּיב (בראשית טז) וְהִיא יְהִי פֶּרֶא אָדָם. שָׁאָרִי לְאַתְּחַנֵּן קְמִי מְאִירִיה, אָמַר לֵיה, מְאִירִי דָעַלְמָא, תְּרִין בְּנֵין נְפִקְנָא מְאַבְרָהָם, הָא בְּנוֹי דִיְצָחָק, הַבְּלוֹן, וְלוֹן אַתְּחֹזֵי. אָמַר לֵיה, לֹא יְכִילָנָא, דָאנָת בּוּכָרָא, וְלֹךְ אַתְּחֹזֵי, שָׁאָרִי לְאַתְּחַנֵּן קְמִיה, וְאָמַר מְאִירִיה דָעַלְמָא, בּכִירָה דִילֵי יְהָא דִילֵיה, וְהָאִי נְהֹרָא דָאנָא יְרִיתָנָא עַל דָא, טֹול וְהַבְּלוֹן, וּכְבָעֵד, הַדָּא הוּא דַכְתִּיב, (דברים לג) הַופִיעַ מְהֻר פָאָרָן.

מַאי שָׁנָא בְּסָמָא"ל בְּתִיב וּזְרָח, וּבְרָה"ב בְּתִיב הַופִיעַ. אֶלָא נְטָל בְּהַהְוָא נְהִירוֹ דָאָפְשִׁיט מְגִיה סָמָא"ל, חַרְב וּקְטוֹלָא, לְקַטְלָא בְּדִינָא, וּלְקַטְלָא כְּדַקָּא יָאוֹת. הַדָּא הוּא דַכְתִּיב, (דברים לג) וְאַשְׁר חַרְב גָּאוֹתָה. אָפָעַל גַּב דָלָא הָוֹה דִילֵךְ. וּנְטָל בְּהַהְוָא בְּרַכְתָּא דָאָפְשִׁיט מְגִיה רָה"ב, זְעִיר, כִּמְאָן דָאָפָע זְעִיר מְבַרְכָתָא דָלְהֹן, לְמַעַבְדָ פְּרִיה וּרְבִיה. בָּגִין כֵּה הַופִיעַ מְהֻר פָאָרָן, וְלֹא פְּתִיב וּזְרָח.

כִּיּוֹן דָגְטָל מַתָּנוֹ אַלְיוֹן לִיְשָׂרָאֵל, מַאיְנוֹ רְבָרְבָנִין שְׁלַטְבָנִין, אַתָּא וּקְרָא לְהֹו לְכָל (דף קצ"ג ע"א) רְבָבּוֹת קָדְש, דָמְמָנָן עַל שָׁאָר עַמִּין, וְאַתִּיבוֹ לֵיה אוֹפָהָכִי. וּמְבָלָהָו קְבִיל וּגְטָל מַתָּנוֹ, לְמַיְהָבָלוֹן לִיְשָׂרָאֵל. לְאָסִיא,

דַּהֲוֹה לִיהְיָה חַד מְאַנָּא מַלְיָא מִסְמָא דְּחֵי, וְנֶטֶר לִיהְיָה לְבִרְיהָ. בַּעַד לְמִיחַב לִיהְיָה לְבִרְיהָ, הַהוּא פְּלִיטָן דִּסְמָא דְּחֵי. אַסְיָא תֻּוהְיָה חַפִּים, אָמַר עֲבָדִין בִּישִׁין אֵיתְ בֵּיתִי, אֵי יְבָדוֹן דָּאָנָא יְהִיב לְבִרְיָה נְבוֹזָא דָא, יְבָאִישׁ בְּעִינֵּיָהּ, וַיְבָעוֹן לְקַטְלָא לִיהְיָה.

מָה עֲבָד. נְטָל זְעִיר מִסְמָא דִמּוֹתָא, וְשַׂוי אַפְתַּחַא דְּמְאַנָּא, קָרָא לְעַבְדוֹי, אָמַר לוֹן, אַתָּוֹן מְהִימָּנוֹן קְדָמִי, תְּבָעוֹן לְהַהוּא סָמָא. אָמְרוּ נְחַמִּי מַאי הוּא. נְטָלוּ לְמַטְעָם, עַד לֹא אָרְחוּ, בַּעַו לְמִימִתָּ, אָמְרוּ בְּלִבְיָהוּ, אֵי הָאֵי סָמָא יְהִיב לְבִרְיהָ, וְדָאֵי יָמוֹת וְאָגָן בִּירָת לְרִבּוֹנָא. אָמְרוּ קְמִיהָ, מְרָגָא, סָמָא דָא לֹא אַתְּחַזֵּי אֶלָּא לְבָרְךָ, וְהָא אָגָּרָא דְּפּוֹלְחָנָא שְׁבָקָנָא גְּבָהָ, זִיל וְהַב לִיהְיָה לְשׁוֹחֵדָא, דִּיקְבָּל סָמָא דָא.

כֵּד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּא אַסְיָא חַפִּים, יְדַע דָאֵי יְהִיב אֲוֹרִיָּתָא לְיִשְׂרָאֵל, עַד לֹא אָזְדַע לוֹן, בְּכָל יוֹמָא הוּא רְדָפֵין לוֹן לְיִשְׂרָאֵל עַלָּה, וְקַטְלִין לוֹן. אֲבָל עֲבָד דָא, וְאִינּוֹן יְהִבוּ לִיהְיָה מַתְּבָן וְגַבְזָבָן, בְּגַיְן דִּיקְבָּלוּן לָהּ. וּבְלָהּ קַבְּיל לוֹן מְשָׁה, לְמִיחַב לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהילים סח) עַלְיִת לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי וְגוֹ. וּבְגַיְן כֵּד יְרַתָּו יִשְׂרָאֵל אֲוֹרִיָּתָא, בְּלֹא עֲרֻעוֹרָא, וּבְלֹא קַטְרוֹגָא בְּלָל. בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיהָ, לְעַלְםָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא.

תא חזי, עדים דבני ישראל, אלין מתבן ובזבון
דקבילו. ובгинן כה, לא הו שלית עלייהו מותא,
ולא סטרא אחרא, ולא די לון די בטלו אורייתא בלא
ערעורה כלל, אלא דקבילו נבזבון ומתרן מבלהה. פיו^ן
דחו^ן מה כתיב, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים.
איפון (תהלים סח) מתרנות באדם. מה אשтар מנהו. ההו^א
שב, כתיב עלית למורים שבית שני וגו.

אוספו וחזי, מה כתיב (במדבר כא) וישמע הכנעני מלך
ערד. וכתיב, וילחם בישראל וישב ממנה שני
(ועם כל דא) וכל זמנא דישראל תבין לאבוהו^ן דבשמייא,
איפון נבזבון (וכלא) יתדר לגביהו, ואתחפין ביתה.
ולזמנא דאתמי, שלא יתדר כתיב, (דברים לו) ושב ה'
אליהיך את שבותך וגו'. מכאן ולהלאה אימה מלך.

אמר רבי יוסי, (שופטים ה) יי' בצתך משער בצדך
משדה אדום ארץ רעשה. בשעתא קודשא בריך
היא טוב משער, שלא קבילו אורייתא, ארץ רעשה וגו'.
מאי טעם רעשה. בגין דבעאת לאחדרא לתחו^ן ובוהו,
דհכי אתני קודשא בריך הוא בעמא, אי יקבלו בני
ישראל אורייתא, מוטב. ואם לאו, אחדר עלמא לתחו^ן
ובוהו. פיו^ן דחמת ארעה, דהא אומין קודשא בריך
הוא לכל עממיא דיקבלו אורייתא, שלא קבילו. ומכל

עַמְמִיא לֹא אֲשַׁתָּרֹו אֶלָּא יִשְׂרָאֵל בְּלִחוּדֵיָהוּ, חַשְׁבִּתָּא
אַרְעָא, דִּישְׂרָאֵל לֹא יִקְבְּלוּן כְּבוֹתֵיָהוּ, וּבְגַיִן כֵּבָשָׂא
רָעָשָׂה. כִּיוֹן דָּאָמְרוּ בְּעֵשָׂה וּבְשָׁמָעָ, מִיד שְׁקַטָּה, הַדָּא
הַוָּא דְּכַתִּיב (תהלים ע) אָרֶץ יְרָאָה וּשְׁקַטָּה. יְרָאָה בְּקָדְמִיתָא,
וּלְבָסּוֹף וּשְׁקַטָּה.

וְתָא חֹזֵי, בְּגַיִן דִּישְׂרָאֵל אָמְרוּ בְּעֵשָׂה, לֹא דְחַלְיַין מִן כֶּל
עַשְׂיָה, דִּיכְלֹוּן כֶּל חַרְשֵ׀י דְעַלְמָא לְמַעַבָּד, וְלֹא
מִכֶּל קָסְמִין וְחַרְשֵ׀ין דְעַלְמָא. מַאי טֻמָּא. חד, בְּגַיִן דָּא.
וחד, בְּגַיִן דְּכָד אָפִיק לוֹן קוֹדְשָׂא בָּרִיךְ הוּא מִמְצָרִים,
תִּבְרֵךְ קְמִיָּהוּ כֶּל זִינִי חַרְשֵ׀י וּקָסְמִין, דְלֹא יְכַלְיַין לְשַׁלְטָתָה
עַלְיָהוּ, וְהַהִיא שְׁעַתָּא דָאתָא בְּלָק, הוּה יַדְעַךְ דָא. מִיד
וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בְּלָעָם בֵּן בְּעוֹר פְּטוֹרָה אֲשֶׁר עַל
הַפְּהָר וְגֹוּ. מַאי פְּטוֹרָה. אֶלָּא דִּיתְקִין פְּטוֹרָא, וַיְבַעֵּי
מַתָּמָן עִיטָא, מַה יַעֲבִיד. אֲשֶׁר עַל הַפְּהָר, עַל הַגְּהָרִים
מַבְעֵי לֵיהֶ, מַאי עַל הַפְּהָר. וְדָא הַכִּי הוּא, דְעַל חַד גַּהְרָא
קִיְמָא תְּדִיר.

רַבִּי אֶלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא, הוּא אָוְלִי לְמִיחְמִי לְרַבִּי יוֹסֵי
בְּרַבִּי שְׁמֻעוֹן בֵּן לְקִינִיא, חַמּוֹי דְרַבִּי אֶלְעֹזֶר, קִמוֹ
בְּפֶלְגָוֹת לִילִיא לְמַלְעִי בְּאוֹרִיִּתָא, יִתְבּוֹ. אָמַר רַבִּי
אֶלְעֹזֶר, הַשְׁתָּא הוּא עֲדָנָא, דַקּוֹדְשָׂא בָּרִיךְ הוּא עַל
בְּגַנְתָּא דְעַדְן, לְאַשְׁתַעַשְׁע בְּאַדִּיקִיָּא דְתָמָן. אָמַר רַבִּי

אבא, שעשׂועָךְ דָא מַאי הוּא, וְהִיָּה יִשְׂתַעַשׂ בְּהוּ. אָמֵר
רַבִּי אֶלְעֹזֶר, מֶלֶת דָא רְזָא סְתִימָא אֵיתָהוּ, (ד' קצ'ג נ'ב) טַמִּירָא
לְגַבֵּי, דָלָא יִדְעַן. אָמֵר לֵיהֶן, וְכֵי בְּרִיקְנִיא הָוּ סְמִכִּין
רַבְּרַבִּין דְמִקְדָּמָת דְגַנָּא בְּהָאִי עַלְמָא, דָלָא יִדְעַן, וְלֹא
רְדָפוּ אֲבָתָה לְמַנְדָע עַל מָה קִיְימִין בְּהָאִי עַלְמָא, וְמָה
הָוּ מַחְפָּן בְּהָהָוָא עַלְמָא.

פָתָח רַבִּי אֶלְעֹזֶר וְאָמֵר, (ישעה כה) ייְהִי אֱתָה אֶרְוֹמֶךָ
אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עָשָׂית וְגַוּ. הָאִי קָרָא רְזָא
דְמַהְיָמָנוֹתָא אֵיתָהוּ. ייְהִי רְזָא עַלְאָה, שִׁירָוֹתָא דְגַנְקוֹדָה
עַלְאָה סְתִימָא דָלָא יִדְעַן. אֶלְהִי, רְזָא (מלבים א יט) קוֹל
דְמַמָּה דְקָהָה, וְאֵיתָהוּ שִׁירָוֹתָא דְקִיְימָא לְשָׁאָלָא, וְאַסְתִּים
וְלֹא יִדְעַן, וְלִיתְמַן דְאַתִּיב עַלְיָהָה, בְּגִין דְאֵיתָהוּ סְתִים
וְטַמִּיר וְגַבֵּיזָה.

אָתָה, דָא יִמְינָא, שִׁירָוֹתָא דְקִיְימָא לְשָׁאָלָא, וְלַאֲתָבָא
בֵּיהֶן, וְהָוָא כָּהֵן עַלְאָה. כַּמָּה דְאָתָה אָמֵר (תהלים קי)
אָתָה כָּהֵן לְעוֹלָם עַל דְבָרַתִּי מַלְכֵי צְדָקָה. מַאן עַל דְבָרַתִּי
מַלְכֵי צְדָקָה. אֶלְאָ כָּהֵן עַלְאָה דָא, אֵיתָהוּ דְקִיְימָא עַל דְבָרַתִּי,
בְּגִין דְהָהָוָא דְבָר לֹא קִיְמָא, אֶלְאָ בִּימְינָא. וְהָוָא דְבָר
מַאן אֵיתָהוּ. מַלְכֵי צְדָקָה, כֵּה שְׁמִיהָה. וּמַאי דָאָמֵר דְבָרַתִּי,
בְּגִין דְאַתְקָשֵׁר בֵּיהֶן בְּדוֹד. וְכֵל מַלְיָה שְׁבָחָה דִילִיהֶן, בְּהָהָוָא
דְבָר אַתִּין. וְעַל דָא דְבָרַתִּי. וְבְגִין פֶה, אָתָה דָא כָהֵן.

וְהִא אָזְקִימֶנָּא, דִתְלַת דּוֹכְתִי אַיְבוֹן, דְאַקְרֵי כָל חַד אַתָּה.
 אֲרוֹמָמָךְ כֹּלֶא כְחַדָא. אָזְהַ שְׁמָךְ בְּדַקָא יָאֹות, וְהָאֵי שְׁמָ
 יְדַיעַ. כִּי עֲשִׂיתָ פֶלָא, כְסֻפִיא וְלִבּוֹשָׁא,
 לְאַתְלַבְשָׁא בְּהֹרְאָ סְתִימָא עֲתִיקָא, רְאַשִיתָא דְרַגָא
 עַלְאָה, אֲדָם קְדָמָה, טְמִירָא בְכְסֻפִיא דְנְהֹרָא אַחֲרָא.
 דְבָר אַחֲרָ כִּי עֲשִׂיתָ פֶלָא, כִּי עֲשִׂיתָ אַלְף. וְמַהוּ אַלְף.
 הָא תְּגִינָן, אַלְף בְּיַת, אַלְף בִּינָה. אַבְלָ דִיְקָנָא
 דָא, אִיהֵי תְלַת סְטְרִין. רְאַשִיתָא דְרוֹזָא עַלְאָה דָאָדָם
 קְדָמָה. בְגִין, דְבָדְיוֹקָנָא דָא, אִיתָתָרִין דְרוֹעִין, חַד
 מְפָאָן, וְחַד מְפָאָן, וְגַוְפָא בְאַמְצָעִיתָא, וְכֹלֶא רֹזָא חַדָא.
 וְאִיהֵי רֹזָא דִיחֹדָא, אָ. וּבְגִין כֵּה אַלְף לְחוֹשְׁבָנָא אַחֲד,
 וְתִיְינָהּ כִּי עֲשִׂיתָ פֶלָא. וּרְבָה הַמְנוֹגָנָא סְבָא אַבְנָהָרָה, כִּי
 עֲשִׂיתָ פֶלָא, פֶלָא דָא הוּא חַד דְרַגָא מַאַיְבוֹן פֶלָאות
 חַכְמָה. וְמַאן אִיהֵי. דָא (איוב כח) נְתִיב לֹא יַדְעַ עַיט. וְאִיהֵי
 פֶלָא.

עַצּוֹת מַרְחֹק קָרָא לְהָאֵי בְקָדְמִיתָא פֶלָא, וְהָכָא אָמָר
 פֶלָא עַצּוֹת מַרְחֹק. אַלְאָ הַתִּמְאָר אַצְטְרִיךְ לְמַמְנִי
 שִׁית סְטְרִין לְדַרְגֵין עַלְאַיִן, (ישועה 1) פֶלָא יוֹעֵץ אֶל גִּבְור
 אָבִי עַד שַׁר שְׁלוֹם. וְהָכָא, לֹא אַתָּא לְמַמְנִי חַוְשָׁבָנָא.
 אַבְלָ עַצּוֹת מַרְחֹק מַאֵי בִּינָה. תְּרִי בְּדִי עֲרָבּוֹת. דָכְל
 עִיטָא דְגַבְיָא מַתְמָן אַתִּיא. אַיְבוֹן אַקְרֵין עַצּוֹת מַרְחֹק.

אמונה אומן, תריין דאיינון חד, בהר וגן. דא נפיק מעדן, ודא אשתקי מפיה. הא הכא, כל רוא סתיימה דמיהימנותא.

השלמה מההשומות (סימן י)

דאינון חד בהר וגן. בהר דנפיק מעדן וגן דאשתקי מפיה. הכא כל רוא סתיימה דמיהימנותא. ואוליפנא, האי מאן דאתער בליליא, בההייא שעתא דעהל קודשא בריך הוא בהדי צדיקיא בגנטא. איצטריד לזרם קרא דא, ברעותא דלבא. ולכונא דעתיה ביה. ובתר (תהלים קל"ט) אודך על כי נוראות נפלאות נפלאים מעשייך ונפשי יודעת מאד. (ולבתר נהר יוצא מעדן וגנו) ותניינו שבחאה דחסידי קדמאי כה מתער בפלגות ליליא. ובתר מסדרי שבחייהו ולעאן באורייתא.

שעשועא דקודשא בריך הוא Mai הפה. אלא, כל צדיקיא דקימין בדיוקנייהו מתלבשן בגנטא בכל יומה ויוםא. פיוון דאתטהן בטלא דזמין קודשא בריך הוא לאחיה ביה מתייא, עאלין כויהון לגבי משיח ושאלין מה דשאלין, והא אתערו חבריא.

לבתר מתבגשין ומשתדלין כויהו בדעתא עילאה

דכְוֹלָהו מִתְיִבְתֵּי דַתְמַן וְעַלְיִיהוּ כִּמֶּה מִמְּנָן. וּמִתְחַדְּשֵׁי
תַמְןָן כִּמֶּה חֲדוֹשֵׁין בָּאוּרִיתָא. לְבַתֵּר גְּפָקִי כּוֹלָהוּ
וְחַמְּמָנוֹ כִּד אָתֵי אַלְיָהוּ לְגַבֵּי אַבָּהָן. אֲיָהוּ בְּפִיק וְאַיְבָהוּ
עַלְיָין וְקַיְיָמָן קַמְיָ אַבָּהָן וְחַדְוָה בְּהָוּ בְּכִמָּה בְּנִין קְדִישָׁין
דְבָסְתְּרָבְנִיָּהוּ וְחַדָּאן כּוֹלָהוּ.

כִּד עַיִיל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגּוֹת לִילִיא כּוֹלָהוּ
קַיְיָמָי מִתְקַנְנוּ בְּדַקָּא יָאֹתָה. וְכָל אַשְׁתְּדִילּוֹתָא
דְאַשְׁתְּדִילִי כָּל הָוּא יוֹמָא בְּחַדּוֹשִׁי דָאוּרִיתָא, קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, תִּיאוּבָתִיה בְּאַיִנוֹן צְדִיקִיָּא דְחַדִּישָׁוּ בָהּ
מִילִין וְאַשְׁתְּעַשָּׂע בְּהָוּ וּבְאַיִנוֹן מִילִין.

לְבַתֵּר כּוֹלָהוּ מִתְתַקְנוּ דָכְר וּנוֹקְבָא. וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא בְּתֵר דָאָרָה וְאַשְׁתְּעַשָּׂע בְּהָוּ בְּכָל אַיִנוֹן
מִילִין רַזְיָן דְחַכְמָתָא דִילָהָן, אַתְגָּלִי עַלְיִיהוּ וְאַיִנוֹן
חַמְּמָנוֹ בְהָהָוָא נֹעָם יְיָ. כְּדַיָּן כְּלָהוּ חַדָּאן בְּחַדּוֹה סָגִי,
עַד דְמַתְפְּשַׁטִּי זַיְוָא וּבְהָרָא דִילָהָן. וּמְהָהָוָא מִשְׁיכָוּ
זַיְוָא וּבְהָרָא דְחַדּוֹה דִילָהָן, עַבְדִּין פִּירִין וְאַיִבָּין
לְעַלְמָא דָא. וְהָהָוָא פָרִי וְאַיְבָא עַל תְּחוֹת גְּדָפּוֹי
דְשִׁכְבָּנָתָא, עַד זָמָנָא דְאִצְטְּרִיךְ.

וּבָנָן מִשְׁתְּעַשָּׂע בְּכָל צְדִיק וְצְדִיק (וְאָמְרִין) וְאָמְרִין, זַכָּאָה
אֲיָהוּ מִלְפָא דְבָנִין אַלְיָין אַתְבָּרִירוּ לְחוּלְקִיה
וְעַד בִּיה.

קָלָא אֲתֹעֵר מְאַמְצָעִיתָא דַּרְקִיעָא וְקָרָא בְּקָל תְּקִيف
 וְאָמֵר, (תהלים קל"ז) זָכָר יְיָ לְבָגִי אָדוֹם אֶת יוֹם
 יְרוֹשָׁלַיִם הָאוּמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסָוד בָּה. כִּדְין
 עַרְטִירָו דִּילִיה וְקָרָקָרָא דִּילִיה וּמְכַל צְדִיקִיא דַתְמָן
אָשְׁתָמָע בְּתִלְתָמָע מֵאָה וְתִשְׁעִין רַקִיעָן. בְּגִין דָלָא אִית
 חְדֹוחָ וְשֻׁעָשָׂועָא לְקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, אַלְא בְּשַׁעַתָּא
 דְקִיעִימִי בָּהוּ (דקהים פחדי) צְדִיקִיא דַתְמָן. וּבִגִין דָא אָומיִ
 וְאָמֵר, (תהלים קל"ז) אִם אָשְׁכָחָךְ יְרוֹשָׁלַיִם תְּשִׁבָח יְמִינִי
 תְּדַבֵּק לְשׁוֹגִי לְחַכִּי אִם לֹא אָזְכָרְכִי אִם לֹא אָעַלְהָ אֶת
 יְרוֹשָׁלַיִם עַל רַאשׁ שְׁמַחְתִּי. בְּכָל אַתָּר דְאִית חְדֹוחָ
 לְקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, קָלָא דָא נְפִיק וְקָאֵרִי.
 כִּדְין נְפִיק מַתְמָן וּסְלִיק וּבְטִישׁ רַקִיעָן וְשָׁאִיג שָׁאִיגִין,
 עַד דָכֵל חִילִי שְׁמִיא כּוֹלָהוּ בְעַרְטוֹרָא. כִּדְין
 נְשַׁבָּא רַוְחָא וּבְטִישׁ בְּטִרְפֵין דַהֲהוּא אַילְגָא רְבָרְבָא וְכָל
 עַגְפֵין דִילִיה בְטִשֵּין דָא בְדָא. וְקָלָא אֲתֹעֵר מְגָוּנוֹפָא
 דַאַילְגָא וְקָרִי וְאָמֵר. (תהלים ק"ה) זָכָר לְעוֹלָם בְּרִיתָתוּ דָבָר
 צָוָה לְאַלְפָה דָוָר (דברי הימים א ט"ז) אֲשֶׁר פְּרָת אֶת אֶבְרָהָם
 וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצָחָק. בַּיּוֹן דָקָלָא דָא אֲתֹעֵר שְׁמָע אֶבְרָהָם
סָבָא וְאֲתֹעֵר (פָּדִין) כֵּד אִיהוּ רְעוֹא לְמַלְפָא וְאַתְנָחָם
 בְּחַדִּיה.

בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא אֲתֹעֵרָת רַוְחָא חֲדָא מְסֻטָּרָא דְדָרוֹם

וכל רעו ותודה ואסותא אתער על עלמא. וכדין סליק צפרא ורעו אשטפה ובויה לא כל אסירי מלכא דאינון בבי מרעיהו. זפה עמא דיכליין למנדע מרזין טמירין סתימין דמלכא קדיישא.

אמר רבי אבא יומא (ש"ג ע"ב) חד הוינה أنا ורבי יהודה דמן עכו (אילוי) במדבר וועלנא בערטא חדא ואשבחנא תמן ספרא חדא עתיקא דמן יומין קדמאין. פתחנא ליה ואשבחנא דהוה כתיב ביה בראש מלוי (ישעה מ"ב) הראשנות הגה באו וחדרשות אני מגיד. ואוקים קרא בנשمتהון דעתיקיא. מן יומא דסליק במחשבה לمبرי עלמא.

ועד לא אתרי עלמא כל רוחין דעתיקיא هو גבייזין במחשבה קמיה כל חד וחד בדיעקביה. כיון דעתיך עלא אתגליין כלהו וקיימו בדיעקביה קמיה ברומי מרים. לבתר יהב לון באוצר חד בגנתא שעזן לעילא. וההוא אווצר לא מליא לעלמיין, ותדריך קרי הראשנות הגה באו וחדרשות אני מגיד. מאן אינון אני מגיד כויה בשמהן ולית תיאובתא וביסופא להאי אווצר אלא לארכא ביה נשמתין תדריך.

כמה דגיהם לית תיאובתא וביסופא אלא לכבלא

בשפתינו לאתדרפהה תפִּנְן וְכֹל יוֹמָא קָאָרֵי הַבָּבָב. מַאי הַבָּבָב (אלא) אָזְקִיד אָזְקִיד. וְהַהוּא אָזְצָר גַּטְיל כָּל (איינון) בְּשִׁמְתֵּין אַיְנוֹן עַד זָמְנָא דָאָלְבִּישׁ לֹזָן וְגַחְתִּי לְהָאִי עַלְמָא. וּמְגֹו חֹבֶה דָאָדָם קָדְמָה דָאָמְשִׁיךְ סְטוּרָא בִּישָׁא לְעַלְמָא אַצְטָרִיכּוּ לְאָלְבִּשָּׁא אַיְנוֹן בְּשִׁמְתֵּין בְּלִבְוּשָׁא דָא. דָהָא לְבוּשָׁא אַחֲרָא בְּעָא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאָלְבִּשָּׁא לְאַיְנוֹן בְּשִׁמְתֵּין. (ס"א ואמר בההוא ספרא) וְהַהוּא (והוּה) אָמַר הַהוּא סְפָרָא עַד הַכָּא שְׁתִיקָוּ (שְׁתוּקָו). וְעוֹד חַמִּינָא מִפְּאָן וְלֹהֲלָא אַתְּתָוּן מִחְיָקָן דָלָא אַשְׁתָּמוֹדָעָן. וּבָתָר חַמִּינָא לֹזָן בְּחַלְמָא וְאָמְרוּ לֵי שְׁתוֹק וְלֹא תְגַלֵּי אַלְאָ לְטִינְגָּרָא תְּקִיפָא, וְכֹךְ עֲבִידָנָא. וְאַשְׁבַּחַנָּא בֵּיה מִאֱנִין דְלִבְוּשָׁא אַחֲרָא זָמִין (זָמִין) קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאָלְבִּשָּׁא לְאַיְנוֹן בְּשִׁמְתֵּין לְזִימָנִין (לְזִמְנָא) דָאָתִי. (אם פ) מִתִּים דְחַיּוּ עַל יְדָא דִיחַזְקָאָל, מַאי טֻמָּא לֹא עַבְדָּל לֹזָן הַהוּא לְבוּשָׁא.

אַלְאָ בְּגִין דָלָא מַטָּא זָמְנָא לְאַעֲבָרָא בְּעַלְמָא הַהוּא אָוִירָא דְכִיאָא דְעַבְדָּד לְבוּשִׁין. וּבְגִין כֵּה אָלְבִּישׁ לֹזָן אַלְאָ כִּמָּה דְהַוּ, וְכֹךְ יְהָא לְתִחְיִת הַמִּתִּים, בְּרַדְתָּהוּוּ זָהָמָא דְקָדְמִיתָא לֹא אַשְׁתַּבְחָה תִּפְנִן. כֵּד בְּפָקָר בְּשָׁמָהָא עַלְמָא, בְּלֹהוּ בֵין צְדִיקִי בֵין חַסִּידִי וַתְּמִימִי וְחַיִיבִי וּרְשִׁיעִי. בְּלֹהוּ עַבְרִי

בָּאוּרָא, לְמַחְמֵי אָדָם קִדְמָאָה לְבָנִי עַלְמָא. וּמַתְמָן
בְּטִיל אֹרְחָא הָנוּ לְגִבְתָּא דַעֲדוֹן הָנוּ לְגִיהָבָם.
כָּל אַיִבּוֹן דָּאֹרְחִיהוּ לְגִבְתָּא דַעֲדוֹן, מַתְקָרְבֵין לְגִבְיָה
חוֹמָה הַלְּבָרָם אַיִבּוֹן תְּלַת חֻמוֹת דַתְמָן. וּכְדִין
נִפְיק חַד מִמְּבָא וְאַתְעַר קִמְיִיהוּ וּקְאַרְיִ וְאָמָר, זֶפְאַיִן
אַתְוֹן צְדִיקִיָּא (בְּעַלְמִין כּוֹלָהוּ) בְּעַלְמָא. וְהָנוּ מִמְּבָא
יְעוֹזְרִי" אל שְׁמִיה, אֹלְיִף לוֹן אֹרְחָא וְאֹזְלִין קִמְיָה עַד
תְּרֻעָא חַדָּא דְגִיהָבָם. הָהָנוּ מִמְוֹגָה קְאַרְיִ בְּחִילְיָה
וְאָמָר, צְנוּן תְּבִנָּא (תְּנַנְּהָא) צְנוּן יְקִידָתָא. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא,
בְּבָהִילוּ מִצְנְבִּין לָהּ וּעַלְיִין פּוֹלָהוּ וְטַבְלִין וּעַבְרִין. וְכָל
אַיִבּוֹן חַיְיבִּין אַתְמָסְרוֹן בִּידָא דְדוֹמָה וּעַלְיִין בְּגִיהָבָם.
וְכָל אַיִבּוֹן זֶפְאַיִן, לֹא אַתְמָסְרוֹן בִּידָוּ. אֶלָּא (בִּידָא) דָהָא
מִמְוֹגָה.

וּבָתָר דְטַבְלִין וּעַבְרִין, הָהָנוּ מִמְוֹגָה אֹזֵל קִמְיִיהוּ עַד
דְמַטָּאָן לְשׂוֹר דְגִבְתָּא דַעֲדוֹן וְהָנוּ מִמְוֹגָה קְאַרְיִ
לְפִתְחָא וְאָמָר, (ישעה כ"ז) פִתְחָוּ שְׁעָרִים וִיְבָא גּוֹי צְדִיקָ
שּׁוֹמֵר אֲמֹנוֹנִים. כְּדִין פִתְחָא וְאַעֲילָ לֹן, וּבָנָ בְּכָל
פִתְחָא וּפִתְחָא.

כִּיּוֹן דְעַלְיִין לְגֹ אַתְרָ דְצְדִיקִיָּא, צְדִיקִיָּא אַוְחרְבִּין
קִיְימִין וּכְמָה חֲדֹה עַל חֲדֹה עַל צְדִיקִיָּא וְכָל
בָּנִי מִתִּבְתָּא חֲדָאָן. לְסוֹفָ תְלַתָּא יוֹמִין דְאַתְמָרָן

בְּהִיכְלֵין יִדְיעָן נֶפֶקִי וְאוּרִא בְשֵׁבִי וּמַתְצִיִּירִן כּוֹלָהוּ בְּדִיּוֹקְנִיהָו. מִכְאָן וְלֹהֲלָא יִרְתִּין אֲחָסְנָת יִרְוִתָּא
כְּדַקָּא חִזִּי לְכָל חַד.

חַזְוֹתָא דְּאַתְּחַזְּיָה בְּגַנְתָּא דְּעַדְן מַחְיוֹן יִקְרָא דִיּוֹקְנָא
דְּכָל דִיּוֹקְנִין וְגַוּן דְּכָל גַוּגִין. דְּמַלְפָא
קְדִישָׁא לֹא אַתְגָּלִי בְּהִיכְלָא וְלֹא בְּאַתְרָה חַד. אֶלָּא
(אַחֲפַתְחָה) אַתְפְּשָׁח רְקִיעָא מַרְקָמָא עַל גַבְיוֹ גַנְתָּא לְאַרְבָּע
סְטֶרֶין וְאַתְמַלְלִיָּא מַזְיוֹן יִקְרָא קְדִישָׁא וְאַתְחַזְּיָה תִּמְנוֹן,
וְאַתְהַגֵּן כּוֹלָהוּ צְדִיקִיָּא. מִאן חִמָּא חִדּוֹה וּכְסֻוּפָא
דְּהַהוָּא נָועֵם ייִ.

עד כָּאן הַוָּה לֵי רְשָׁוֹ לְמַחְמֵי בְּהַהוָּא סְפָרָא.
אַדְמַקְיָפְנָא לְמַחְמֵי יִתְיַיר בֵּיתָה, פְרָח מִן יִדִּי וְלֹא
חִמְינָא לֵיה. אַשְׁתָּאָרְגָּנָא עַצְיב וּבְכִינָא. דְּמַיְכָנָא תִּמְנוֹן
בְּהַהוָּא מַעֲרָתָא וְחִמְינָא לֵיה (לְהַהוָּא) דְּהַוָּה לְבִישׁ מְנָא
(מְצָא). אָמֵר לֵי ר' לָמָה לְךָ לְמַבְכִי וְלֹא תַתְעַצֵּב (ס"א מְמָאָן)
מִמָּה דְּהַוָּה בְּהַהוָּא סְפָרָא. פְרָח לְגַבְיהָ וּבְטַלְילָה וְעַד לֹא
יִפּוֹק מַהָּאֵי עַלְמָא גַבְיוֹן לֵיה בְּהַהוָּא מַעֲרָתָא דְּמַדְבָּרָא
דָא, וְהַשְׁתָּא דְּהַוָּה מַתְגָּלִי לְחִיָּא הָכָא, פְרָח בְּאוּרִא
לְבְטַלְילָה.

מִכְאָן וְלֹהֲלָא זִיל לְךָ לְאוֹרְחָה, וּמַהָּוָא יוֹמָא וְעַד
הַשְׁתָּא לֹא אַתְגָּלִי לֵי וְלֹא זָכִינָא לְמַשְׁמָעָא

מִמֶּאָן הַוָּה. וּבְכָל זִמְבָּא דָאָנָא דְכִירְבָּא, אֲשֶׁת אַרְגָּנָא עַצְיב. אמר רבי אלעזר, דילמא קודשא בריך הוא בעי ביקריה דלא בעי דיתגלי בעלמא.

עד דהו יתבי ולעאן במלין אחרניין עלאין ויקירין בהר יממא קמו ואיזלו. אמר רבי אלעזר השטא עידן רעוא מקמי מלכא קדיישא, בימא מילוי דאוריתא ובתעסק בה ובשותפה בשכינתא. פתח ואמר, (תהלים ה) יהו"ה בקר תשמע קולי בקר אערוד לך ואצפה. (ע"ב). אמר רבי אלעזר, בלעם חיבא, מאן קטיל ליה, והיך אקטיל. אמר רבי יצחק וכו'. (עד כאן מההשומות)

מוזהר חדש דף מג ע"ב שורה ז"ר (עד כאן מההשומות)

(ד"ש ע"א) סימן י' (כ"ב בזוהר הרשב"ב וצ"ל) י"א דף קצ"ט א' שורה כ"ד ודף ר"ב ע"ב שורה כ"ח דף ר"ג ע"ב ור"ו ע"ב (עד כאן מההשומות)

לי אמר הגה עם יצא ממץרים. אי תימא דהא צרייך לנשל לא פיפוסין ויוחסין דילהון, לא איצטראיך אלא אורח כלל דכתיב הגה עם יצא. מאי טעמא, משום דהכי קרי לוں פטרונגא דילהון כמה זמגין. ועל דא לאتطיע דכתיב (שמות ה) שלח את עמי בכל זמן. ועוד פד בטלה עיטה עלייהו עם פרעה בלישנא דא יכלת להו. דכתיב, (שמות א) הגה עם בני ישראל

רב ועצום ממנה. אוף השטא דכתיב, הגה עם יצא ממצרים ולא אפיק לון אחרא, אלא איה מגראמייה נפק. ובגין לכך תיכול לאבא שא לון.

הגה פסה את עין הארץ, אית דאמרי סיכון ועוג דקטלי (דקטלו) לון ישראל, דהו עיבא דארעה. אלא פד אייתי קידשא בריך הויא ארבה על ארעה דמצרים. כתיב, (שםות י) ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ. אמר, בגין דכל חרשין וקסמין דעלמא לא יכולין למעבד חרשין אלא מלה חדא בדרכא חדא, בזמנא חדא. ועמא דא אייתי ערוב מבולבל מכמה זיגין מבולבלין אלין באילין, עד דלא יכולו כל חרשין וקסמין למשיקם. ודא הויא ויכס את עין כל הארץ. והכא כתיב, ויכס את עין הארץ והכוי הווא ודא.

אמר ר' אבא בלק ובלם לא תהה בעלמא חרשין וקסמין כוותיהו (בלעם) חיליה ותוקפיה תהה בפורמיה ועיגניה. בלק חיליה ותוקפיה תהה בעובדא דידין. ודא איצטריך לדא, דהא כל זיגי חרשין דעלמא בפורמא ועובדא הוא, ובהו תלין. בלעם תהה ליה לישן ולא ידין, בלק תהה ליה ידין ולא לישן. אולו חבריא עד דמטו חד בי חקל ושם שא תהה תקיף לחדא. כמו ההוא בי חקל בשפирו דעשבין ומײין

בפקין לכל סטר ואילבי חקלא סגיאין, יתבו תמן.
 אמר רבי אלעזר, פמה יאות אתר דא לביהא ביה.
אדרשו יתבי, הא חוויא רברבא אתה בתוקפה
 לשמשא ואעבר קמייהו. אמר ליה רבי
 אלעזר, חוויא חוויא, סטי לך מאורתך, דהא TAB הוה
 גברא ואתנחים על מה דעבד, ולא יוסיף למעד הוה
 מלה. **תויהו חבריה.** אמר ר' אבא מאוי הוה. אמר לו נ
 שתוקן.

אמר רבי אלעזר, חוויא חוויא, לברר דלחישו לך מן
 שמייא, אתנחים הוה גברא ושוי ברעותיה דלא
 יתיב בה לעלמין סטי לך מאורתך. קם חוויא בקיומיה
 ולא בטיל הכא והכא. TAB כמלקדמין. אמר ליה, חוויא
 חוויא, ידעבא מה דאת בעי, טוב מאורתך. דהא גוי
 חייבא אתי, דעבד ביש לחד יודאי. זה הוא נאים
 שכיב במערתא דילך, זיל וקטליה. מיד אהדר הוה
 חוויא ודילג דלוגין קמייהו.

אמר רבי אלעזר, אי לא הוינא הכא, פמה בישין תורה
 עביד האי חוויא. דהא כד בר נש יודאי עבד
 עובדא דחובא, ועד לא TAB בתוובתא, לחישו ליה
 להאי חוויא לקטלא ליה. ואימליך הוה בר נש בין בה
 ובין בה, ואתנחים מחויביה. אמר דלא יתוב לעלמין

לְהָאֵי חֲטֹאת וְעַל דָּא אֲשִׁתְזִיב מִן דִינָא.
 אמרו חֶבְרִיא לְרַבִּי אַלְעֹזֶר, בָּמָה יִדְעָת. אמר לְהָו,
 סִימְנָא יְהָב לֵי אָבָא, וְאָבָא אֲשִׁתְמַדְעָנָא בַּיה.
 אמרו לְיה, תִּנְחָה חָווִיא דָא שְׂתַמְדָעָת בַּיה. הַהְוָא
 דָא תְּגִחָם וְתַב מִחוּבָיה בָּמָה יִדְעָת. אמר לְהָו, בְּד הָוָה
 אָזִיל הַהְוָא חָווִיא, קְשֻׁקְשָׁוִי הוּוּ סְלָקִין וְזָנְבוֹי זְקִיף
 וְאַיְהוּ דָא זִיל (אָזִיל) בְּבָהִילוּ. רַוַּחָא חָדָא הָוָה אָזִיל
 לְקַבְּלִיה וְהָוָה קָאֵרִי קְמִיהָ, תּוֹב מַאֲרַחַת. דָהָא תַּב
 מִחוּבָיה וְאַתְגִּחָם הַהְוָא בָּר נְשָׁה.

וְהַהְוָא חָווִיא בַּישָׁא לֹא הָוָה צִיִּית עַד דִּיתְגִּנוֹן לֵיה כּוֹפֵר
 בְּהַדִּיה בְּאַתְרִיה דַהְהָוָא בָּר נְשָׁה דָא תְּחִיב
 קְטוּלָא וְתַב. דָכָך אָוֶרְחוֹי דַחֲווִיא עַילָא וְתַתָּא, כִּיוֹן
 דָא תְּיִהַיב לֵיה רִישׁו, לֹא תַב עַד דָא שְׁלִים הַהְוָא דִינָא
 בַּישָׁא דָא תְּיִהַיב לֵיה רִישׁו לְמַעַבֵּד, או דִתְגִּנוֹן לֵיה
 בְּאַתְרִיה חִיְּבָא אַחֲרָא בְּכּוֹפֵרָא. דָהָא בְּרִיקְנִיא לֹא
 יִפּוֹק. כִּיוֹן דָא תְּיִהַיב לֵיה רִישׁו.

אמרו לְיה, תִּנְחָה כָּל דָא. הַהְוָא גּוֹי דָא מְרַת דִּיהְבַּת
 לֵיה כּוֹפֵרָא, בָּמָאי יִדְעָת. אמר לוֹן, כִּיוֹן
 דִמְלִילִת לְחָווִיא, הַהְוָא רַוַּחָא דַהְוָה אָזִיל לְקַבְּלִיה
 וְלַחֲישׁ לֵיה דִתְבוֹב לְאוֹרְחִיה דָהָא אַתְגִּחָם הַהְוָא בָּר נְשָׁה.
 דָלִיג הַהְוָא רַוַּחָא עַל אָוְדְגִּיהָ. (אוֹדְגִּיה וְאָמַר לֵי).